



הן האדם היה פאחד ממנו לדעת טוב ורע וגומר, ואוקמוהו קדמאין פאחד ממלאכי השרת.

אדהכי הא אליהו אזדמן לגביה ואמר רבי פאחד מהם הוה ליה למימר אם על מלאכי השרת הוה אמר, מאי פאחד ממנו, ועוד הן אדם הוה ליה למימר, מאי האדם בתוספת ה', אלא ה' דהאדם היה פאחד ממנו, יהא (נ"א הוא) לא כתיב אלא היה, חד מארבע אתוון דאינון יהו"ה פחד מן ארבע אתוון דאיהו ו'.

ועתה פן ישלח ידו (שם) דא י', אם זכה ולקח גם מעץ החיים (שם) דא ו' (נ"א ה'), ואכל וחי לעולם (שם) דא ו', חי ודאי, פד ה' הות יחידא מניה עאלת בין טוב לרע, הדא הוא דכתיב (שם ב ז) וייצר יהו"ה אלהים את האדם תרין יצירות טוב ורע, למנדע (ואתמר בהון (שם) ויפח באפיו נשמת חיים ודא ה' לדעת טוב ורע למנדע) מה דהווי גרמין למעבד, ובגין דא עאלת בינייהו.

בתר דחאב אדם דיצירה, אתפרשת ה' עלאה ואסתלקת מניה, ובגין דלא אתחזרת לגביה, אמר אם זכה ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, והאי עץ החיים הוה נטוע בעץ הגן, ובגין דלא זכה למיכל מניה, מה פתיב ביה וישלחהו יהו"ה אלהים מגן עדן (שם ג כג) לעבוד את האדמה אשר לקח משם, ההוא דאתמר ביה (שם ב ז) וייצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה דלא הוה כדאי למהוי בגנתא דאורייתא, פיון דלא נטיר בה עץ הדעת טוב ורע באסור והתר, ועבר על מימרא דמאריה, דאם הוה נטיר דלא עבר על מימרא דמאריה, ולקח גם מעץ החיים דאתמר בה (משלי יג יד) תורת

אלהים הן האדם היה פאחד ממנו לדעת טוב ורע וגומר, ופרשוהו הראשונים, פאחד ממלאכי השרת.

בין כן בא אליהו והזדמן אליו, ואמר: רבי, פאחד מהם היה לו לומר, אם על מלאכי השרת היה אומר, מה זה פאחד ממנו? ועוד, היה לו לומר הן אדם, מה זה האדם בתוספת ה'? אלא ה' של האדם היה פאחד ממנו, לא כתוב יהא (הוא), אלא היה, אחת מארבע אותיות שהן יהו"ה, פאחת מארבע אותיות שהיא ו'.

ועתה פן ישלח ידו, זו י', אם זכה ולקח גם מעץ החיים, זו ו' (ה'), ואכל וחי לעולם זה ו', חי ודאי, פשה' היתה יחידה ממנו, נכנסה בין טוב לרע, זהו שכתוב וייצר יהו"ה אלהים את האדם, שתי יצירות, טוב ורע, לדעת (ונאמר בהם ויפח באפיו נשמת חיים, וזו ה' לדעת טוב ורע, לדעת) מה שהיו גורמים לעשות, ומשום זה נכנסה ביניהם.

אחר שחטא האדם של היצירה, נפרדה ה' העליונה והסתלקה ממנו, ומשום שלא חזרה אליו אמר, אם זכה ולקח גם מעץ החיים, ואכל וחי לעולם, ועץ החיים הוה נטוע בעץ הגן, ומשום שלא זכה לאכול ממנו, מה פתוב בו? וישלחהו יהו"ה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם, אותו שנאמר בו וייצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה, שלא היה כדאי להיות בגן התורה, פיון שלא שמר בה את עץ הדעת טוב ורע באסור והתר, ועבר על מאמר רבנו, שאם היה שומר שלא יעבר על מאמר רבנו,

על מימרא דמאריה, דאם הוה נטיר דלא עבר על מימרא דמאריה, ולקח גם מעץ החיים דאתמר בה (משלי יג יד) תורת



ולקח גם מעץ החיים, שנאמר בו תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות, עץ חיים היא למחזיקים בה, וזהו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם, גם - לרבות הנקבה, פרי האילן, פרי צדיק.

ועוד, הן האדם היה פאחד ממנו, אמרו המלאכים הקדושים, כדי שיהיה הוא פאחד ממנו, כמו שאמר הנחש והייתם פאלהי"ם ידעי טוב ורע, וזהו לדעת טוב ורע, זה גרם לו את המות, שאם זכה לאכל מעץ החיים, שהוא עץ חיים היא למחזיקים בה, מה פתוב בו? ולקח גם מעץ החיים וגומר.

אמר רבי שמעון: אוי להם לאותם שמניחים מלעסק בתורה, שנאמר בה ולקח גם מעץ החיים, ובמצוותיה שהן פרי האילן, שנאמר בו ואכל וחי לעלם, והולכים אחר אלו שמפתים אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם, השתדלו במלאכים שממנים על הכוכבים והשמש והלבנה, ועל אלו שממנים על רוחות ושרים, להיות פאלהי"ם ידעי טוב ורע, ועליהם נאמר פה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לפככים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי, וזהו שצוה הקדוש ברוך הוא את האדם, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר, ובלעם הרשע היה מתעסק עם זה, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, והקדוש ברוך הוא עקר אותם מהעולם הזה ומהעולם הבא, וזהו כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות - בעולם הזה, ותמות - בעולם הבא, והחטא הזה גרם את חרבן בית המקדש וגלות ישראל בין אמות העולם ונהרגו מהם.

חכם מקור חיים לסור ממקשי מות, עץ חיים היא למחזיקים בה (שם ג יח), ודא איהו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, גם לרבות נוקבא, איבא דאילנא פרי צדיק.

ועוד הן האדם היה פאחד ממנו, אמרו מלאכין קדישין בגין למהוי איהו פאחד מיננא פמא דאמר חו"א (בראשית ג ה) והייתם פאלהי"ם יודעי טוב ורע, ודא איהו לדעת טוב ורע, דא גרים ליה מותא, דאם זכה למיכל מאילנא דחיי דאיהו עץ חיים היא למחזיקים בה, מה פתיב בה ולקח גם מעץ החיים וגומר. אמר רבי שמעון ווי לון לאינון דמניחין לאשתדלא באורייתא דאתמר בה ולקח

גם מעץ החיים, ובפקודין דילה דאינון איבא דאילנא דאתמר ביה ואכל וחי לעולם, ואזלין בתר אלין דמפתי לון מסטרא דנחש הקדמוני, דאמרי לון השתדלון במלאכיא דממנן על ככביא ושמשא וסיהרא, ועל אלין דממנן על רוחין ושרין, למהוי כאלהי"ם יודעי טוב ורע, ועלייהו (דף צ"א ע"א) אתמר, (ע' מ"ב כג, וירמיה מד), פה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לפככים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי, ודא איהו דמני קודשא בריך הוא לאדם ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר, ובלעם חייבא בהאי הוה משתדל, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, וקודשא בריך הוא אעקר לון מעלמא דין ומעלמא דאתי, ודא איהו (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעלמא דין ותמות בעלמא דאתי, וחובא דא גרים חרבן בי מקדשא וגלות ישראל בין אומין דעלמא ואתקטילו מנייהו.

את חרבן בית המקדש וגלות ישראל בין אמות העולם ונהרגו מהם.



דָּבָר חַד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֵר, וְהוּוּ נְחִתִּין חֲיִילִין דְּלַעֲיִלָא, וְכַד הָיָה נָבִיא מְיֹסֵר לֹון, מַה פְּתִיב בְּהוּן (ע' ירמיה מד ה) וְלֹא שְׁמַעוּ לְקוֹל נְבִיא וְחֹזֶה, וּבִמָּה הָיָה מְיֹסֵר אוֹתָם לְהוּן דִּיהוּן חֲזָרִין בְּתִיבְתָא, וְאִי לֹאוּ וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ (דברים יא יז), וְאִינוּן הוּוּ מְזַלְזֵלִין בֵּיהּ, וְהוּוּ אֲמַרִין אֲנִן אוֹמִינֵן לְאֵלִין דְּמִמְנָן עַל מְטָרָא, וְכַפִּינֵן לְהוּן לְנַחְתָא מְטָרָא, וְקוֹדְשָא בְרִיךְ הוּא אַחֲלִיף לְהוּן לְמִמְנָן בְּשְׁלִיחוּתֵיהוּ בְּגִינְיָהוּ, וְקָטִיל לֹון וְחָרִיב בֵּי מְקַדְשָא בְּגִינְיָהוּ, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל בֵּין אוֹמִין דְּעַלְמָא, וְדָא אִיהוּ חוֹבָא דְאָדָם דְּגָרַם לִיהּ חוּיָא מִיתָה לִיהּ וְלֹא תִתֵּיהּ, דְּפִתִי לֹון בְּהוּא אֵילָנָא, הֵדָא הוּא דְכִתְיִב (בראשית ג ה) פִּי יוֹדַע אֱלֹהִיִּם וְכוּ', וּבְגִין דָּא מְנִי קוֹדְשָא בְרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ בְּמָה שְׁהִרְשַׁתְּ הַתְּבוּנָן אִין לָךְ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמָה הוּוּ נְחִתִּין אֵלִין חֲיִילִין, אָמַר לִיהּ בְרִי מַה אֶת חֲשִׁיב דְּהוּוּ נְחִתִּין, וְדָאִי הָא רְזָא דְאֵילָנָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּלֹא עֲתִיד קוֹדְשָא בְרִיךְ הוּא לְגַלְיָא לִיהּ מְפוֹרָסָם לְעַלְמָא אֶלָּא בִינֵי חֲבָרְיָא, עַד דִּיִּיתִי דְרָא דְמִלְפָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיהּ בִּינֵן דְאִיהוּ אַתְּגַלְיָא בִינֵי חֲבָרְיָא מֵאִי נִיהוּ, אָמַר לִיהּ בְּנִי מְמַרְאָה מְתַנְיֵוּ וְלִמְעַלָּה הָיָה טוֹב, מְמַרְאָה מְתַנְיֵוּ וְלִמְטָה הָיָה רַע, נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה יָדַע בֵּיהּ, וְהָכִי עֹבֵיד צִלְמָא דִּילִיהּ, וּבִיהּ אֲשַׁתְּמוּדַע אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, הֵדָא הוּא דְכִתְיִב (דניאל ב לב) רִישִׁיָּה דִי דְהַב טַב, חֲדוּהִי וּדְרַעוּהִי דִי כְסָף, עַד הָכָא הָיָה מְסֻטְרָא דְטוֹב, וּבְגִין דָּא אָמַר דִּי דְהַב טַב, מְמַרְאָה מְתַנְיֵוּ וְלִמְטָה רַע, הֵדָא הוּא דְכִתְיִב (סו) מַעוּהִי וּיְרַכְתִּיהּ דִּי נַחֲשׁ מְסֻטְרָא דְנַחֲשׁ הַקְּדָמוּנִי.

שְׂכַר אֶחָד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֵר, וְהָיוּ יוֹרְדִים הַחִילוֹת שְׁלַמְעֵלָה, וְכִשְׁהָיָה הַנְּבִיא מְיֹסֵר אוֹתָם, מַה כְּתוּב בְּהֵם? וְלֹא שְׁמַעוּ לְקוֹל נְבִיא וְחֹזֶה, וּבִמָּה הָיָה מְיֹסֵר אוֹתָם הַנְּבִיא? הָיָה אוֹמֵר לָהֶם שְׁיַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְאִם לֹא - וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְהֵם הָיוּ מְזַלְזֵלִים בּוֹ, וְהָיוּ אוֹמְרִים, אָנוּ הַשְּׂכָנִים אֶת אֱלֹהֵי שְׁמַמְנִים עַל הַמָּטָר וְכַפִּינוּ אוֹתָם לְהוֹרִיד מָטָר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲלִיף לָהֶם אֶת הַמְּמַנִּים בְּשְׁלִיחוּתָם בְּשִׁבְלִים, וְהָרַג אוֹתָם, וְהַחְרִיב אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּשִׁבְלִים, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל לְבֵין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְזֶהוּ הַחֲטָא שֶׁל אָדָם שֶׁגָרַם לוֹ הַנְּחִשׁ מִיתָה לוֹ וְלֹא שָׁתוּ, שֶׁפָּתָה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ הָעֵץ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב כִּי יוֹדַע אֱלֹהִיִּם וְכוּ', וּמִשׁוּם זֶה צָוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם. בְּמָה שְׁהִרְשִׁיתְּ הַתְּבוּנָן, אִין לָךְ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּמָה הָיוּ יוֹרְדִים הַחִילוֹת הַלְלוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מַה אֶתָּה חוֹשֵׁב, שְׁהָיוּ יוֹרְדִים? וְדָאִי זֶהוּ סוּד הָעֵץ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׁלֹא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַלּוֹתוֹ מִפְּרֹסָם לְעוֹלָם, אֶלָּא בֵּין הַחֲבָרִים, עַד שְׂכַבָא הַדּוֹר שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: בִּינֵן שְׁהוּא הַתְּגַלָּה בֵּין הַחֲבָרִים מַה הוּא? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מְמַרְאָה מְתַנְיֵוּ וְלִמְעַלָּה הָיָה טוֹב, מְמַרְאָה מְתַנְיֵוּ וְלִמְטָה הָיָה רַע, נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה מְכִיר בּוֹ, וְכַךְ עָשָׂה אֶת הַצֵּלָם שֶׁלוֹ, וּבוֹ נוֹדַע הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, זֶהוּ שְׂכָתוֹב רַאשֵׁה רֵאשׁוּ שֶׁל זֶהב טוֹב, חֲזָהוּ וְזָרוּעוֹתָיו שֶׁל כְּסָף. עַד כַּאֲן מִצַּד הַטּוֹב, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר שֶׁל זֶהב טוֹב, מְמַרְאָה מְתַנְיֵוּ וְלִמְטָה רַע, זֶהוּ שְׂכָתוֹב מְעִיו וּיְרַכְתִּיו שֶׁל נַחֲשׁ, מִצַּד שֶׁל הַנְּחִשׁ הַקְּדָמוּנִי.



וּמַהֲאֵי אֵילָנָא נַחְתִּין נִשְׁמְתִין דְּעַרְבֵי רַב דְּאִינוּן
 דְּעַרְבּוּבֵיָא דְטוֹב וְרַע, וְכַמְּה נִימִין
 תְּלִיין מַהֲאֵי אֵילָנָא דְאִינוּן צָבֵא הַשְּׁמַיִם, דִּי
 מְמַנָּן עַל כְּכַבֵּיָא וּמְזֵלִי, וְכִלְהוּ מְעוֹרְבִין טוֹב
 וְרַע, וְהוּוּ עֲנַפִּין תְּלִיין מַהֲאֵי סְטָרָא וּמַהֲאֵי
 סְטָרָא, אֵלִין מְמִיתִין וְאֵלִין מְחִיין, אֵלִין שְׂדִים
 מְסֻטָּרָא דְשְׁמַא לָא, וְאֵלִין מְלֵאכִים מְסֻטָּרָא
 דִּימִינָא, וְהוּוּ יְדַעִין כָּל גְּוֹנִין דְּעֲנַפִּין דְּאֵילָנָא
 דְּאִינוּן מְזֵלוֹת וְכַכְּבִים, וְהוּוּ לְקֻטִין עֲשְׂבִין
 כְּגוֹנָא דְאֵלִין גְּוֹנִין, וְהוּוּ עֲבָדִין דִּיֻּקְנִין כְּפּוּם
 הֵהוּא מְזֵל דְּהוּוּ בְּעֵאן לְנַחְתָּא לִיה, כְּגוֹן טְלָה
 או שור או בתולה או תאומים דאיהו צורת
 אדם דו פּרצופין, דאיהו דיוקנא דנוקבא, או
 סרטן או אריה או מאזנים או עקרב או קשת
 או גדי או דלי או דגים, וְהוּוּ מְקֻטְרִין לֹון
 בְּאֵלִין עֲשְׂבִין כְּכָל גְּוֹן, לְכָל חַד כְּפּוּם גְּוֹן
 דִּילִיָּה לְעֵילָא, וְהָכִי הוּוּ עֲבָדִין דִּיֻּקְנִין דְּצוֹרֵת
 חֲמָה וּלְבָנָה וּשְׂבָעָה כְּכַבֵּי לְכַת, וְהוּוּ מְקֻטְרִין
 לְכָל צוֹרָה דְּהוּוּ בְּעֵאן לְנַחְתָּא לְעֵלְמָא, וּבְגִין
 דָּא אַתְּמַר עֲלֵיָּיהוּ כַּה אָמַר יְהוּ"ה לְמְקֻטְרִים
 וְלְמִזְבְּחִים לְכַכְּבִים וְלְמִזְלוֹת וְלְשִׁמְשׁ או לִירַח
 או לְכָל צָבֵא הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוּיִתִי.

וּמַהֲאֵי אֵילָנָא נַחְתִּין נִשְׁמְתִין דְּעַרְבֵי רַב דְּאִינוּן
 דְּעַרְבּוּבֵיָא דְטוֹב וְרַע, וְכַמְּה נִימִין
 תְּלִיין מַהֲאֵי אֵילָנָא דְאִינוּן צָבֵא הַשְּׁמַיִם, דִּי
 מְמַנָּן עַל כְּכַבֵּיָא וּמְזֵלִי, וְכִלְהוּ מְעוֹרְבִין טוֹב
 וְרַע, וְהוּוּ עֲנַפִּין תְּלִיין מַהֲאֵי סְטָרָא וּמַהֲאֵי
 סְטָרָא, אֵלִין מְמִיתִין וְאֵלִין מְחִיין, אֵלִין שְׂדִים
 מְסֻטָּרָא דְשְׁמַא לָא, וְאֵלִין מְלֵאכִים מְסֻטָּרָא
 דִּימִינָא, וְהוּוּ יְדַעִין כָּל גְּוֹנִין דְּעֲנַפִּין דְּאֵילָנָא
 דְּאִינוּן מְזֵלוֹת וְכַכְּבִים, וְהוּוּ לְקֻטִין עֲשְׂבִין
 כְּגוֹנָא דְאֵלִין גְּוֹנִין, וְהוּוּ עֲבָדִין דִּיֻּקְנִין כְּפּוּם
 הֵהוּא מְזֵל דְּהוּוּ בְּעֵאן לְנַחְתָּא לִיה, כְּגוֹן טְלָה
 או שור או בתולה או תאומים דאיהו צורת
 אדם דו פּרצופין, דאיהו דיוקנא דנוקבא, או
 סרטן או אריה או מאזנים או עקרב או קשת
 או גדי או דלי או דגים, וְהוּוּ מְקֻטְרִין לֹון
 בְּאֵלִין עֲשְׂבִין כְּכָל גְּוֹן, לְכָל חַד כְּפּוּם גְּוֹן
 דִּילִיָּה לְעֵילָא, וְהָכִי הוּוּ עֲבָדִין דִּיֻּקְנִין דְּצוֹרֵת
 חֲמָה וּלְבָנָה וּשְׂבָעָה כְּכַבֵּי לְכַת, וְהוּוּ מְקֻטְרִין
 לְכָל צוֹרָה דְּהוּוּ בְּעֵאן לְנַחְתָּא לְעֵלְמָא, וּבְגִין
 דָּא אַתְּמַר עֲלֵיָּיהוּ כַּה אָמַר יְהוּ"ה לְמְקֻטְרִים
 וְלְמִזְבְּחִים לְכַכְּבִים וְלְמִזְלוֹת וְלְשִׁמְשׁ או לִירַח
 או לְכָל צָבֵא הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוּיִתִי.

אָמַר לוֹ: מַה זֶה לְמִזְבְּחִים? אָמַר
 לוֹ: לְכָל דְּמוֹת הָיוּ עוֹשִׂים,
 שְׁנוּטְלִים בְּהֵמוֹת או עופות כפי
 אותו המזל והיו זוכחים עליהם,
 וְזֶהוּ לְמִזְבְּחִים, וְהָיוּ מוֹרִידִים
 אוֹתָם וּמְדַבְּרִים עִמָּהֶם, וְהָיוּ
 עוֹשִׂים רְצוֹנָם, וְהָיוּ מְשַׁתְּחוּיִם
 לָהֶם וּמֵאֲמִינִים בָּהֶם. אָמַר לוֹ:
 בְּמָה הָיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם? אָמַר
 לוֹ: בְּנִי, הָיוּ יוֹדְעִים אֵת כָּל
 הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ וְהָיוּ
 שֶׁל הַדְּמִיוֹת הֵלְלוּ וְהָיוּ מְדַבְּרִים,

אָמַר לִיה מַאי לְמִזְבְּחִים, אָמַר לִיה לְכָל
 דִּיֻּקְנָא הוּוּ עֲבָדִין, דְּנִטְלִין בְּעִירָן או
 עוֹפִין כְּפּוּם הֵהוּא מְזֵל, וְהוּוּ דְּבַחִין עֲלֵיָּיהוּ,
 וְדָא אִיהוּ לְמִזְבְּחִים, וְהוּוּ נַחְתִּין לֹון וּמְמִלִּין
 עֲמַהוּן וְהוּוּ עֲבָדִי רְעוּתְהוּן, וְהוּוּ סְגִדִין לֹון
 וְהִמְנִין בְּהוּן, אָמַר לִיה בְּמַאי הוּוּ נַחְתִּין לֹון,
 אָמַר לִיה בְּרִי הוּוּ יְדַעִין כָּל שְׁמָהֶן דְּשְׁמָא
 מְפָרֵשׁ, וְהוּוּ מְשַׁבְּעִין לֹון, וּלְכַתְרָא עֲאֵלִין שְׁמָא
 מְפָרֵשׁ (ד' צ"ט) בְּפּוּמִיהוּן דְּאֵלִין דִּיֻּקְנִין וְהוּוּ
 מְמִלִּין, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְקָרָא (ירמיה נא מד)
 מְשַׁבְּעִים אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן מְכַנְּיָסִים אֵת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּפִיהֶם